mihi. Affore. aut tanta torpescere inercia
q(uod) scripta mea semper recepturis absolutum
non curas. Quare mihi cogitanti p(ro)
semper ista accidit sentencia. q(uod) absencia temet
mihi temet composuit inimicum. Namq(ue) q(uod)
annis imp(er)iorib(us) quibus pueri nostram
transegimus iuventutem. quandam abinuata
tibi caritate mei curam habuisti. ut
me plus ut nos vel non minore amasti
illa dilectionis officia fecisti quibus merito
te meum amicum fore me caritate certo
crederem. et nunc quidem temporis q(uam) plurimum
absentis tuus me seclusit absencia.
amicicia tua extincta est, aut submodico
recondita. ut forsitan adimpleretur quod
vulgo fatur qui ab oculis elongatur et
a corde. Non sic amicissimus vir noster
Marcus Tullius Cicero amicicias dimittendas
persuasit cum sua pluit eloquencia. amicicias
locali distancia convalescere, ita ut absentes
assint. amici egentes habundent. imbecilli
valeant. et quod est dictu difficilius mortui
vivant. Nec enim pilades horestem
absentem amare non potuit. non recentissime
non videns. verum eius animum aliquanta dilectione
confragerant cum eo puero careret. Neque
tamen Lelius scipionem affirmavit mortuum
in recordacione extinxisse. totum enim
eius memoriam habebat. qui in mundo mihi
erat. et sepultum plus vivente diligebat.
cuius recordacionis quanto longiora fuere absencie
dispendia p(ro)fessus est. Sed quid absoluta